

کشاورزی را تعطیل کنید

محمدحسن اصل روستا
عضو حزب اتحاد ملت

می دانیم که ایران به لحاظ جغرافیایی در منطقه گرم و خشک قرار دارد و میانگین میزان نزولات جوی آن در حدود ۲۶۵ میلی‌متر در سال می‌باشد که از میانگین بارش جهانی (حدود ۸۰۰ میلیمتر درسال) بسیار پایین‌تر است و همین مقدار بارش نیز به صورت بسیار ناهمگون در سطح کشور توزیعمی‌شود. از سوی دیگر برداشت بسیار بیشتر از تزریق آب از منابع زیرزمینی موجب تخلیه سفره‌های زیرزمینی شده است. از سوی دیگر می‌دانیم حدود ۹۰ درصد از آب استحصال‌ی از منابع آبی کشور در بخش کشاورزی استفاده می‌شود. درطول سال‌های گذشته تلاش‌های بسیاری انجام شده است اما هیچ‌یک از روش‌ها، استحصال آب از منابع زیرزمینی را کاهش نداده و در بهترین حالت موجب افزایش سطح زیر کشت شده است. بخش عمده‌ای از تدابیر در راستای مبارزه با مشکل کم‌آبی بود است لیکن عملاً و به هیچ وجه به حل این مشکل کمکی نکرده‌اند و حتی می‌توان به جرأت گفت برخی از این روش‌ها به تشدید مشکل کم‌آبی نیز منتهی شده است. از سوی دیگر فقدان سرمایه‌گذاری در بخش صنعت و عدم ایجاد اشتغال در آن و یا حتی تعطیلی همین صنایع موجود باعث هجوم افراد بیشتری جهت اشتغال در بخش کشاورزی شده در نهایت باز به حفر چاه‌های بیشتر و برداشت از آب‌های زیرزمینی و تشدید مشکل منتهی شده است.

اگر برای حل مشکل آب در ایران چاره‌ای اندیشیده نشود باید منتظر روزهای سخت و وحشتناکی برای ایران بود. هیچ راهی جز تعطیلی کشاورزی وجود ندارد.

حال چه باید کرد: ۱- ابتدا باید دست از خیال‌پردازی و بلندپروازی برداشته، نگاه خود را متوجه مسائل و مشکلات درون کشور نماییم و با چشمانی باز بحران‌ها و چالش‌های متعددی که گریبان جامعه ایران را گرفته و در نهایت پاشنه آشیل خواهد شد بنگریم و دست از آرمان گرایی برداریم و با استعانت از اندیشمندان و دلسوزان و منتقدین کشور به دنبال حل مسائل و مشکلات داخل کشور باشیم. ۲- تمام توان و ابزارهای لازم جهت تنش‌زدایی و برقراری روابط مسالمت‌آمیز با دنیا را به کار گیرد و از هر عاملی که می‌تواند حسن ظن ایران را به زیر سوال برد دوری کند. ۳- روابط اقتصادی را با دنیا گسترش داده و با فروش نفت و گاز و فرآورده‌های پتروشیمی و جلب سرمایه‌گذاری‌های خارجی درآمدهای ارزی خود را افزایش دهد.

سه مورد بالا برای تامین هزینه‌های این طرح لازم و ضروریست. در ادامه باید: ۴- مطالعه‌ای غیرمحسوس در خصوص کشاورزانی که سهمی مجاز از برداشت آب از منابع آبی زیرزمینی دارند انجام شود. سپس مشخص گردد هر کشاورز از قبل هر ساعت آب مجاز برای برداشت چه میزان درآمد داشته است. پس از تشخیص میزان درآمد هر کشاورز از یک ساعت آب دولت باید بر اساس تعداد ساعات آب هر کشاورز درآمد سالیانه او را محاسبه و به کشاورز پرداخت نمایند در مقابل کشاورز باید از برداشت آب خودداری نماید. ۵- جهت حفظ دامداری‌ها و گاوداری‌ها و مرغداری‌های موجود و تامین علوفه آنها در حد نیاز آنها امکان کشت علوفه به آنها داده شود و از این پس از دادن هرگونه مجوز بهره‌برداری دامداری و گاوداری خودداری شود. ۶- مطالعه‌ای در خصوص باغ‌های میوه صورت گیرد و در حد تامین آب این باغات به مالکین آنها امکان برداشت از منابع آبی قبلی داده شود. از سوی دیگر از این پس از گسترش باغات میوه جلوگیری شود. این طرح ابتدا می‌تواند به‌صورت پایلوت در یک استان که از سایر استان‌ها بیشتر آب کم‌آبی رنج می‌برد انجام شود تا نقایص و مشکلات آن شناسایی و سپس در سایر استان‌ها پیاده شود.

البته این طرح می‌تواند به‌صورت دوره‌های پنج سال یا بیشتر در یک استان انجام شود و در صورت بهبود وضعیت سفره‌های آب زیرزمینی می‌توان طرح را به صورت موقت یا دائم کنار گذاشت.

آب در ایران مسئله‌ای حیاتی و در مرحله بحرانی است که اگر به‌فورت به آن پرداخته نشود، در آینده‌ای نه‌چندان دور مردم برای آب آشامیدنی با مشکل مواجه خواهند شد. وجود چاه‌های عمیق و نیمه‌عمیق بی‌شمار در جای جای کشور عزیزمان و برداشت بی‌رویه از آنها بی‌شباهت به یک جنگ تمام‌عیار نیست و ادامه این روند نابودی این کهن سرزمین را به همراه خواهد داشت. امید است صاحب‌نظران و اندیشمندان ایده طرح‌شده در این نوشته را حک و اصلاح و تکمیل نمایند و کارگزاران نظام با امعان نظر به آن گامی در جهت فرار از بحران پیش رو بردارند.

اقتصاد

ECONOMY

۱۵

جهان اقتصاد

عکس: ایرنا

زندان بدون وصول

بررسی قوانین حبس مالی در دنیا که طی سال‌ها تغییر جهت داد

جریمه‌های غیرمنطقی است. در قوانین ایران مفهومی وجود دارد با عنوان «اعسار». اعسار به معنای ناتوانی مالی بدهکار است در پرداخت بدهی‌های قانونی خود. در نظام حقوقی ایران، بدهکار می‌تواند درخواست اعسار ارائه دهد تا موقتاً از پرداخت بدهی‌های سنگین معاف شود تا زمانی که توانایی مالی خود را بازیابد. این فرایند در برگیرنده بررسی مالیات‌ها، دارایی‌ها و درآمدهای فرد برای تشخیص واقعی توانایی پرداخت اومی‌باشد. بر اساس ماده ۱۰ قانون مدنی، هیچ کس نمی‌تواند به بهانه بدهی حقوق اولیه و انسانی یک شخص را نقض کند. بر این اساس نمی‌توان بدهکاران را از فعالیت‌هایی بازداشت که منجر به کسب درآمد برای بدهکار شود.

با این حال تعداد زیاد بدهکاران مالی در ایران نشان می‌دهد قوانین در ایران نیازمند بازنگری اساسی است؛ به‌طوری که در فروردین‌ماه امسال هم وزیر دادگستری اعلام کرده بود: در حال بازنگری قوانینی هستیم تا محکومیت‌های مالی غیرعمد به‌جای حبس، از طریق مکانیسم‌های جایگزین مانند تسهیلات بانکی یا برنامه‌های بازپرداخت پیگیری شود. در این گزارش به‌صورت خلاصه قوانین و مقرارت موجود در کشورهای مختلف را در حوزه رسیدگی به جرائمی چون بدهی‌های مالی بررسی می‌کنیم.

▼ ایالات متحده

در ایالات متحده، قوانین مربوط به بدهکاران مالی در جه اول به حقوق و تعهدات افراد و مشاغل بدهکار و کسانی که طلبکار هستند می‌پردازد. این قوانین جنبه‌های مختلفی از جمله شیوه‌های وصول بدهی، مراحل ورشکستگی و مسئولیت‌های بدهکاران در مدیریت بدهی هایشان را در بر می‌گیرد. در این کشور قانونی وجود دارد به نام «قانون رویه‌های وصول منصفانه بدهی (FDCPA)»، که یک قانون فدرال است که نحوه تعامل وصول کنندگان بدهی شخص ثالث با بدهکاران را تنظیم می‌کند. این قانون، رویه‌های سوءاستفاده گر، ناعادلانه یا فریبنده را ممنوع می‌کند. قوانین ایالتی نیز احتمالاً حمایت‌های بیشتری از بدهکاران دارند. قوانین ورشکستگی، که عمدتاً در قانون ورشکستگی ایالات متحده (عنوان ۱۱ قانون ایالات متحده) آورده شده‌اند، چارچوبی قانونی برای بدهکاران فراهم می‌کنند تا بدهی‌های خود را تحت نظارت دادگاه بازسازی یا تسویه کنند. فصل‌های مختلف قانون ورشکستگی (به‌عنوان مثال، فصل ۷، فصل ۱۲، فصل ۱۱) بسته به شرایط بدهکار، گزینه‌های مختلفی برای بدهکاران به‌همراه دارد. البته در ورشکستگی، بدهکاران وظایف خاصی دارند چون ارائه اطلاعات در مورد وضعیت مالی خود، شرکت در جلسات با طلبکاران و رعایت دستورات دادگاه. از طرفی طلبکاران هم حق دارند برای وصول بدهی‌های خود اقدام قانونی کنند، اما باید این کار را در چارچوب قانون انجام دهند و نمی‌توانند در آزار و اذیت یا اقدامات فریبکارانه شرکت کنند. در ایالات متحده قانون FDCPA زمان‌ها و مکان‌هایی را که طلبکاران می‌توانند با بدهکاران تماس بگیرند محدود می‌کند، آزار و اذیت و اظهارات نادرست را ممنوع کرده و طلبکاران را ملزم به تأیید بدهی‌های می‌کند. بسیاری از ایالت‌ها قوانینی دارند که منعکس کننده FDCPA هستند یا حمایت‌های بیشتری را برای بدهکاران به‌همراه دارند. اما عدم پرداخت بدهی در ایالات متحده چه پیامدهایی دارد؟ عدم پرداخت بدهی‌ها احتمالاً منجر به اقدامات قانونی و تأثیرات منفی بر امتیاز اعتباری فرد خواهد داشت. با این حال در قوانین ایالات متحده، بخش مفصلی به ورشکستگی اختصاص یافته است. در این بخش در فصل ۷، یا ورشکستگی انحلالی، دارایی‌های فرد برای پرداخت به طلبکاران فروخته می‌شوند. در فصل ۱۲، به افراد دارای درآمد منظم اجازه داده می‌شود تا یک طرح بازپرداخت برای پرداخت بدهی‌ها در طول زمان ایجاد کنند. در فصل ۱۱، سازماندهی مجدد و تجدید ساختار بدهی انجام می‌شود. در ایالات متحده قانون دیگری هم وجود دارد به نام قانون مرور زمان. به این معنی که محدودیت‌های زمانی در مورد مدت زمانی که طلبکاران می‌توانند برای وصول بدهی‌ها اقامه دعوی کنند، وجود دارد. از طرفی با حق اعتبارسنجی بدهی، بدهکاران حق

دارند از وصول کنندگان در خواست اعتبارسنجی بدهی‌ها را داشته باشند. با حق محدودیت‌های ارتباطی هم وصول کنندگان بدهی باید محدودیت‌های ارتباطی، مانند عدم تماس یا بدهکاران در زمان‌ها یا مکان‌های نامناسب را رعایت کنند. درک این قوانین برای بدهکاران و طلبکاران بسیار مهم است تا تعهدات و حقوق مالی خود را مسئولانه به انجام رسانند.

▼ بریتانیا

در بریتانیا، قوانین مربوط به بدهکاران مالی بر ایجاد تعادل بین حقوق طلبکاران برای وصول بدهی‌ها و حمایت از بدهکاران در برابر اقدامات ناعادلانه تمرکز دارند. قوانین کلیدی شامل قانون بدهکاران ۱۸۶۹ است که حبس به دلیل بدهی را به جز در موارد کلاهبرداری لغو کرده، و قانون ورشکستگی ۱۹۸۶ رویه‌های ورشکستگی و ترتیبات داوطلبانه فردی را تشریح می‌کند. بدهکاران از حق برخورد منصفانه، از جمله حمایت در برابر آزار و اذیت و اقدامات ناعادلانه وصول بدهی، بر خوردارند. همان‌طور که گفته شد قانون بدهکاران ۱۸۶۹ حبس برای بدهی را، به جز در موارد کلاهبرداری، لغو کرده و نشان‌دهنده تغییر قابل توجهی به سمت رویکردی انسانی‌تر در مدیریت بدهی در بریتانیا اواخر قرن نوزدهم بود که تا به امروز هم ادامه دارد و از طرفی در جهت اجرای شیوه‌های منصفانه وصول بدهی، سازمان رفتار مالی (FCA) و سایر ارگان‌ها مقرراتی برای جلوگیری از شیوه‌های تهاجمی و ناعادلانه وصول بدهی دارند. در بریتانیا بدهکارانی که با مشکلات مالی مواجه هستند می‌توانند گزینه‌هایی مانند دستور تسویه بدهی (DRO) یا ورشکستگی را بررسی کنند که مسیری را برای مدیریت یا احتمالاً حذف بدهی ارائه می‌دهند اما بخش جالب ماجرا در این است که پس از یک دوره مشخص (معمولاً شش سال برای اکثر بدهی‌ها، و دوره‌های طولانی‌تر برای بدهی‌های رهنی)، یک بدهی ممکن است «ممنوعه قانونی» شود، به این معنی که طلبکار دیگر نمی‌تواند به‌طور قانونی پرداخت را دنبال کند. بدهکاران در بریتانیا حقوقی دارند. بدهکاران حق دارند اگر احساس کردند با آنها ناعادلانه رفتار می‌شود، بدهی خود را به چالش بکشند. در مورد برنامه‌های بازپرداخت مذاکره کنند و از مشاوره حقوقی استفاده کنند اما در مقابل طلبکاران می‌توانند برای وصول بدهی‌ها اقدام قانونی کنند که به‌طور بالقوه با احکام دادگاه حتی تا توقیف اموال هم پیش می‌رود. در بریتانیا طرحی وجود دارد با عنوان «فضای تنفس»: طرح مهلت بدهی یا همان فضای تنفس، محافظت موقت برای افرادی که تحت درمان برای سلامت هستند، فراهم می‌کند و اقدامات طلبکاران را برای مدتی مسدود می‌کند. با این حال طلبکاران می‌توانند مطالبات قانونی برای بدهکاران صادر کنند و آنها را ملزم به پرداخت بدهی در مدت زمان مشخصی کنند در غیر این صورت با مراحل ورشکستگی احتمالی رویه رو خواهند شد. در این میان نقش آژانس‌های وصول بدهی را هم نمی‌توان نادیده گرفت. اگر بدهی به یک آژانس وصول فروخته شود، آژانس به طلبکار جدید تبدیل می‌شود و می‌تواند تلاش‌های وصول را دنبال کند، مشروط بر اینکه به دستورالعمل‌های قانونی پایبند باشند اما اگر بدهکاران با آزار و اذیت از سوی طلبکاران مواجه شوند، می‌توانند شواهد را جمع‌آوری کنند و موضوع را به نهادهای نظارتی مربوطه راجع دهند. از طرفی در بریتانیا افرادی که بدهی دارند باید از موسسات خیریه بدهی یا متخصصان حقوقی مشاوره بگیرند تا حقوق خود را بشناسند.

▼ چین

قوانین بدهکاران مالی چین در درجه اول بر ایجاد سازوکارهایی برای وصول بدهی و مدیریت ریسک‌های مالی تمرکز دارند. قانون جمهوری خلق چین در مورد ورشکستگی بر شرکت‌ها نظارت دارد که رویه‌های سازماندهی مجدد و انحلال شرکت‌ها را در صورت عدم امکان بازپرداخت بدهی‌ها تشریح می‌کند. علاوه بر این، قانون ضمانت به مسائل مربوط به ضمانت‌ها و وثیقه‌های بدهی‌ها می‌پردازد. از طرفی چین اکنون در حال کار بر روی قانون ثبات مالی برای رسیدگی به ریسک‌های مالی سیستمی است. در چین برای بدهکاران قوانینی وجود دارد از جمله: ۱. **قانون ورشکستگی شرکت‌ها**: این قانون چارچوبی برای رسیدگی به موقعیت‌هایی که شرکت‌ها قادر به انجام تعهدات مالی خود نیستند، ارائه می‌دهد. این قانون هم‌سازماندهی مجدد (تلاش برای بازسازی کسب و کار برای بازپرداخت بدهی‌ها) و هم انحلال (فروش دارایی‌ها برای بازپرداخت بدهی‌ها به طلبکاران) را مجاز می‌داند. طلبکاران می‌توانند در صورت عدم توانایی بدهکار در پرداخت، برای سازماندهی مجدد یا انحلال به دادگاه‌ها مراجعه کنند. این قانون به‌مواردی هم می‌پردازد که یک شرکت ضمانت شده است اما فرایند انحلال را تکمیل نکرده است. ۲. **قانون ضمانت**: این قانون نحوه استفاده از ضمانت‌ها (وثیقه‌ها) را برای تضمین بدهی‌ها تعیین می‌کند. بر اساس این قانون حقوق و تعهدات بدهکار، طلبکار و ضامن (در صورت وجود) مشخص شده است. به عنوان مثال، مشخص شده که چه نوع اموالی را می‌توان به عنوان وثیقه (رهن) استفاده کرد و فرایند تبدیل آن اموال به پول برای بازپرداخت بدهی چگونه است. این قانون ضمانت‌های مسئولیت مشترک را پوشش می‌دهد، که در آن هم بدهکار و هم ضامن مسئول بدهی هستند. ۳. **قانون ثبات مالی**: اخیراً چین اعلام کرده که در حال کار بر روی یک قانون ثبات مالی جدید برای رسیدگی به ریسک‌های مالی سیستمی است. انتظار می‌رود این قانون یک صندوق ضمانت ثبات مالی ایجاد کند تا به عنوان یک منبع پشتیبان در مواقع بحران مالی عمل کند. این صندوق در درجه اول توسط موسسات مالی و اپراتورهای زیرساخت تأمین مالی خواهد شد. ۴. **وصول بدهی در چین**: وصول بدهی در چین احتمالاً یک فرایند پیچیده است و محدودیت‌هایی در مورد اینکه چه کسی می‌تواند برای آن اقدام کند وجود دارد. در حالی که وجود آژانس‌های وصول بدهی در چین به طور کلی ممنوع است، شرکت‌های حقوقی که خدمات مدیریت ریسک یا مشاوره اعتباری ارائه می‌دهند، و نیز پلیس و دادگاه‌ها، مجاز به کمک به بازیابی بدهی هستند.